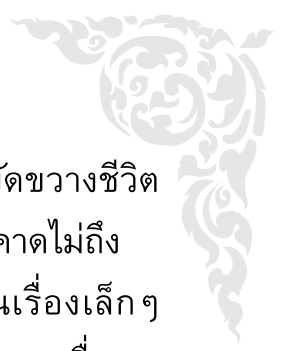




## เศษบุญ เศษกรรม ใครว่าไม่สำคัญ

ความผิดเล็กๆ น้อยๆ ที่เหมือนเป็นเรื่องไม่ผิดอะไรในชีวิตประจำวัน แก้วน้ำกาแฟ กระดาษทิชชู หนังสือพิมพ์ ดินสอ ปากกา หรือจะเป็นเวลาของการทำงาน ที่มาไม่ตรง มาสาย กลับก่อน ลากิจลาป่วย แต่จริงๆ นอนอยู่บ้าน ชี้แจงทำงาน ใครๆ ก็ทำ ทำโดยที่ไม่คิดว่าผิด เพราะเป็นสิทธิ์ของพนักงาน แต่มันไม่ตรงความจริง ไม่ได้ป่วยจริง ไม่ได้มีกิจจริง โยมต้องรับกรรม ผิดทั้งมุสาและลักทรัพย์

อย่างกระดาษดินสอ ปากกา หนังสือพิมพ์ เราต้องคิดว่าเราซื้อหามาเองหรือเปล่า หรือเป็นสิ่งที่บริษัทให้ไว้ใช้ในที่ทำงานเท่านั้น ไม่ได้หมายความว่าเรามีสิทธิ์ที่จะเอากลับบ้านไปใช้ส่วนตัว ที่จริงแล้วสิ่งของพวกนั้น ราคาก็ไม่ได้มากมายเกินกว่ากำลังที่เราจะหาซื้อเอง ถ้าเทียบราคาเล็กน้อยเป็นแค่เศษเงิน หรือเทียบเป็นกรรมก็แค่เศษกรรม แต่ไม่ว่าสิ่งที่ทำไปจะเป็นเพียงเศษกรรมหรือฝุ่นกรรม แต่ถ้าทำซ้ำๆ จนเกิดความชิน เป็นผิดซ้ำซากโดยไม่รู้ตัว เศษกรรมที่ทำก็กลายเป็น



กรรมใหญ่ เป็นวิบากกรรม เป็นอุปสรรคขัดขวางชีวิต  
ขัดขวางความรุ่งเรืองในอาชีพการงานโดยที่คาดไม่ถึง

ทุกคนที่มาหาแม่ชี มักจะคิดว่าเป็นเรื่องเล็กๆ  
จุกจิก ใครๆ ก็ทำกัน ไม่เห็นมีใครเป็นอะไร คนอื่นเขา  
ทำ นั่นเป็นเรื่องของเขา แต่เราต้องไม่ทำ บอกกับใจไว้  
เสมอว่าเราต้องไม่ทำ เราต้องก้าวให้พ้น ถ้าเขาทำกัน  
เขาก็ได้รับกรรม โยมทำตามเขา โยมก็รับกรรมอย่าง  
เขา โยมเอาไหมล่ะ แม่ชีเห็นทุกข์ของโยมมากมายที่เกิด  
จากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และรู้ทั้งรู้แต่ก็ยังทำเพราะ  
ก้าวไม่พ้น และพอถึงวันที่กรรมส่งผล แล้วโยมจะโทษ  
ใคร

บุญก็เช่นกัน ในเรื่องของบุญส่งผลก็มาจากทุกสิ่ง  
ทุกอย่างที่โยมทำดี ทำงานก็ทำอย่างเต็มที่ เป็นลูกก็เป็น  
ลูกที่ดีเชื่อฟังพ่อแม่ ไม่บ่นไม่เถียง เป็นหัวหน้าก็มี  
เมตตา เป็นลูกน้องก็ขยันขันแข็ง เป็นพ่อค้าแม่ขายก็  
ซื่อตรงทั้งหมดก็เป็นบุญ การช่วยเหลือผู้อื่น มีเมตตา  
สัตว์น้อยใหญ่ มีน้ำใจร่วมสร้างสะพาน โบสถ์ วิหาร มี  
เงินน้อย ก็ช่วยน้อย มีเงินมาก ก็ช่วยตามกำลัง หรือแม้  
ทั้งชีวิตเหลือแค่แรง ก็สามารถอุทิศแรงร่วมสร้างบุญได้  
แม้จะเป็นเรื่องเล็กน้อย ก็ถือเป็นบุญ เมื่อบุญสะสม  
มากๆ เป็นบุญใหญ่ บุญนั้นก็ส่งผลมาที่เราะโยม



ถามว่ากรรมจะส่งผลเมื่อไหร่ บุญจะส่งผลเมื่อไหร่ ก็จะอยู่ที่พื้นบุญ พื้นกรรมของคนนั้น อย่างเราเห็นบางคนทำกรรม ยังไม่ต้องใช้กรรมในตอนนั้น แต่ถึงเวลา ก็หนีกรรมไม่พ้น แต่คนทำบุญ รับบุญเลยนะ รับบุญได้ที่ใจเลย พอถึงเวลาบุญใหญ่มา ก็จะมีรู้ได้ด้วยตนเองเหมือนกัน

